

σκοντος τὰς ἀποκρύφους τῆς εὐχισθησίσας χορδὰς
καὶ ἐπιχειροῦντος νὰ θίξῃ τὰς καταλλήλως.

Καὶ ἡ λογικὴ βεβαίως συντείνει εἰς τὴν ἡμέ-
τέραν διὰ πλάσιν καὶ δύναται νὰ ποκαταστήσῃ ἡ-
μᾶς ἀγαθοὺς καθόσον καταδεικνύει ἡμῖν διὰ τῆς
ἀναλύσεως τὰ ἐκ τῆς ἀρετῆς ἀγαθὰ καὶ τὰς ἐκ
τῆς κακίας βλάβας. Ἄλλ' ἐὰν δὲν ἀναμίζωμεν
τὴν εὐχισθησίσαν μὲ τὸ λογικόν, ἐὰν δὲν ἐκμεταλλευ-
θῶμεν τὰ ἠθικὰ ἐκείνα αἰσθημὰτα, τὰ ὅποια ἐ-
καστος ἄνθρωπος κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον φέ-
ρει ἐν ἐκυτῷ, ἐὰν δὲν χρησιμοποιήσωμεν ὡς πρῶ-
την οὕτως εἰπεῖν ὕλην τῆς ἡμετέρας διδασχῆς τοὺς
παλμοὺς ἐκείνους τῆς καρδίας, τοὺς σπινθῆρας
ἐκείνους τῆς εὐσπλαγγνίας, τοὺς ἐναποτεθειμέ-
νους ὑπὸ τῆς φύσεως εἰς τὰ βάθη ἐκάστης ψυ-
χῆς, οὐδέποτε θὰ δυνηθῶμεν ν' αὐξήσωμεν τὸν
ἀριθμὸν τῶν ἀγαθῶν. Ἐὰν ἀραιρέσητε ἀπὸ τὸν
ἄνθρωπον τὸ αἶσθημα τῆς εὐσπλαγγνίας, ἐὰν
ἀραιρέσητε ἀπ' αὐτοῦ τὴν φιλοτιμίαν, ἐπὶ τίνος
βάσεως, ἀνθρωπίνως ὁμιλοῦντες, θέλετε ἀνεγείρει
τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἡμετέρας Ἠθικῆς; Εἶνε αὐ-
ταὶ δύο ἀρχαί, αἵτινες οὐδέποτε πρέπει νὰ πα-
ραμελῶνται ἐπὶ τοῦ προκαίμενου. Πᾶσα διδασχὴ
ἐπὶ τούτων πρέπει νὰ στηρίζεται, ἐὰν προτίθεται
νὰ ὠφελήσῃ.

[Ἐπεταὶ συνέχεια]

ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

Φραγκίσκω Καρβελλᾷ.

Δὲν ἔχει πλεῖα φτερὰ 'ς τὴν ὁμοπλάτην,
Ἦ σκέψι του δὲν εἶναι φτερωτή,
Γῆ κι' οὐρανὸ τ' ὀλόφλογο τὸ μάτι
Ν' ἀγκαλιάσῃ πλεῖα τώρα δὲ πορεῖ.

Ξανοίγει τῆς ζωῆς τὴ μαύρη ἀπάτη
Καὶ μὲ γυρὰ τὸ κεφάλι προχωρεῖ,
Ἦ φαντασιὰ κόσμους χρυσοῦς δὲν πλάττει
Καὶ κεραυνὸ 'ς τὸ χέρι του κρατεῖ.

Μὲ μύρια πάθη μέσα 'ς τὴν καρδίαν του
Ἦ τὴ σκέψι του εἶναι ξένος ὁ οὐρανός
Καὶ χάνεται 'ς τὰ βάθη ἡ φαντασιὰ του

Κ' ἐνθ' στέκει βουδὸς καὶ σκεπτικὸς
Νὰ ὑψώνεται κυττάζον ὀλόγυρά του
Μονάχα τοῦ σιγάρου του ὁ καπνός.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

Σ' ἓνα Ἀμερικανικὸ περιοδικὸ δημοσιεύτηκε ποιη-
ματάκι μὲ τὴν ἐπιγραφὴν «Θάνατος τὸ πρῶν». Ἡ
ἱστορία του εἶναι περίεργη. Τὸ ἔκρινε ἡ Ἀν-
νούλα Aldrich, νέα εἴκοσι χρονῶν, λίγο πρὶν πε-
θάνει κατὰ τὰ χαράγματα. Σὺν τὸ ἔκρινε, εἶχε τέ-
τοια πιά ἀδυναμία ποῦ δὲ μπόρῃσε ἡ ἴδια νὰν τὸ
γράψῃ, μόνε τὸ ὑπαγόρευσε. Ἡ ἀκλόλουθη μετά-
φραση δίνει κάπως μικρὴ ἰδέαν τῶν στίχων :

Θὰ φύγω μόλις ἡ γλυκεῖα προβάλει χαραυγὴ,
τ' ἄχρηστο σῶμ' ἀφίνοντας μὲ τὸ κλεισμένον μάτι.
Θ' ἀπαντηθῶμ' ὅταν αὐτὴ τὸ δρόμο της σ' τὴ γῆ,
κ' ἐγὼ μέσ' 'ς τ' ἀπειρο ζῆτο νὰ βρῶ 'να μονοπάτι.

Θὰ σῶσω μόλις τῆς Αὐγῆς τὸ πρόσωπο φανεῖ . . .
Ἄχ ἄς μπορούσα νὰ παίρῃ μιὰ ἀχτίδα της μαζί μου !
Νύχτα παντοῦ 'ναι ἀνάμεσα 'ς τοὺς κόσμους μελανή,
καὶ πῶς θὰ δεῖ ἡ ψυχὴ μου ;

Α. Π.

ΠΟΤΕ ΠΙΣΤΕΥΕΙ

Ἐλεγαν καὶ αἱ δύο τὰ δικά των ἐντὸς τοῦ
κῆπου.

Ἡ μία. — Μὰ πῶς τὸ ἐνόησες σὺ ὅτι σ' ἀ-
γαπᾷ ; Ἐγὼ εἰμὶ ποῦ νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι οὐτε
ἰδέαν ἔχει . . . οὐτε σὲ παρατήρησε καθόλου.

Ἡ ἄλλη. — Λέγε ὅτι, θέλεις. Ἐγὼ εἰζεύρω
ὅτι μ' ἀγαπᾷ. Μοῦ ἔδωκε τόσα δείγματα . . .

Ἡ μία. — Ποῦ δείγματα ; πότε ; . . . Ἐγὼ
δὲν παρατήρησα τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Ἡ ἄλλη. — Παρατήρησα ὅμως ἐγὼ. [Μετὰ
μικρὸν] Ἐπειτα, δὲν εἶδες ὅτι ὅσαι φοραὶς μοῦ
ἔρριξαν τὰ χαρτιά . . . πάντοτε ἐβγῆκε ὅτι μ' ἀ-
γαπᾷ ;

Ἡ μία. — Εἰς τὰ χαρτιά λοιπὸν ἐμάντευσε
τὸν ἔρωτά σου ; — Ὡ τῆς εὐπιστίας σου ! . . .

Ἡ ἄλλη. — Τί ; Δὲν πιστεύεις ; . . . Σοῦ
φαίνεται τυχαῖον νὰ πέσῃ πέντε φοραὶς ὅτι μ' ἀ-
γαπᾷ ;

Ἡ μία. — Τίποτε ἐγὼ δὲν πιστεύω.

Ἡ ἄλλη. — Ἐγὼ πιστεύω καὶ εἶμαι βεβαία
ὅτι μ' ἀγαπᾷ.

Ἡ μία. — Κ' ἐγὼ σὲ βεβαιῶ περὶ τοῦ ἐννυ-
τίου.

Ἡ ἄλλη. — Μὰ, εἶσαι παράξενη ! . . . Τί
θὲς νὰ σοῦ κάμω διὰ νὰ πιστεύσῃς ; [Ἀρῆπουσα
μαργαρίταν] Νὰ μιὰ μαργαρίτα. Θέλεις νὰ τὴν
δοκιμάσω ; Νὰ . . . νὰ ἰδῇς . . .

Ἡ μία. — Καὶ 'ς ταῖς μαργαρίταις ἀκόμῃ ;

Ἡ ἄλλη. — Μπᾶ ! Οὔτε αὐταῖς δὲν πι-
στεύεις ;

Ἡ μία. — Σοῦ εἶπα, δὲν πιστεύω τίποτε.
Ἐγὼ θέλω νὰ εἶμαι βεβαία δι' ὅλα. Ἐτσι τοῦ
ἄερος πράγματα . . .

Ἡ ἄλληλ. — Ἄκουσε λοιπὸν νὰ ἰδῇς ἂν εἶνε πράγματα τοῦ ἁέρος. [Αποφυλλίζουσα τὴν μαργαρίταν] Μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . μ' ἀγαπᾷ — [διστάζουσα] . . . δὲν μ' ἀγαπᾷ . . . [Ρίπτει μετὰ πείσματος τὸ ὑπόλοιπον] Οὐρ ! . . .

Ἡ μία. — [Γελῶσα] Μὴ θυμῶνῃς· εἶπε, βλέπεις, τὴν ἀλήθειαν . . . Μὴ θυμῶνῃς.

Ἡ ἄλληλ. — [Ὁργίλῃ] Κολοκύθια ! . . . [Μετ' ἀποστροφῆς] Νὰ πιστεύῃ κανεὶς τώρα αὐταῖς ταῖς κουταμάραις . . . ! — Δὲν βαρύνεται . . . Ψέμματα ! . . .

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Παράδοχος λίμνη.

Περίεργον φυσικὸν φαινόμενον παρατηρεῖται μετὰ μεγάλου ἐνδιαφέροντος παρὰ τὴν περιοχὴν τῆς πόλεως Sprottan. Εἰς τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τοῦ τόπου τούτου ὑπῆρχεν ἡ παράδοσις ὅτι παρὰ τὸ γωρὶον Koberbrunn σχηματίζεται ἀνὰ ἑκάστον 35ον ἔτος μεγάλη λίμνη, ἥτις κατὰ μικρὸν ἐξαφανίζεται πάλιν. Ἡ νεωτέρα γενεὰ δὲν ἐπίστευε πλέον τὰς διηγήσεις τῶν παλαιῶν, ἡγαγκάσθη ὅμως τώρα νὰ πεισθῇ διὰ πραγμάτων. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μέρους τούτου, μέχρι τοῦδε κεκαλυμμένου ὑπὸ φυτείας πεύκων, εἶναι κοιλὰς ἔχουσα ἔκτασιν 4000 πλῆθρων. Ἡ κοιλὰς αὕτη, ἥτις ἄλλοτε ἦτο ἐντελὲς ξηρά, ἐκαλύφθη ἤδη κατὰ τὸ ἥμισυ δι' ὕδατος· τὸ πᾶν τοῦ ὕδατος ἐξακολουθεῖ αὐξάνον, τὰ δένδρα θὰ καταστραφῶσιν, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἔδοσκον ἔλαφοι καὶ ἄλλα ζῶα ἐξαπλοῦνται μεγάλῃ ἐπιφάνεια ὕδατος. Ἡ λίμνη αὕτη ἐκαλεῖτο ἄλλοτε Taudensee.

Ἡ ἐκδίκησις τῶν χελιδόνων.

Ὁ ἰδιοκτήτης κήπου τινὸς πλησίον τῆς Στουτγάρδης παρετήρησε μετ' ἀπορίας ὅτι ἡ φωλεὰ, ἣν πρὸ μικροῦ εἶχον οἰκοδομήσει αἱ χελιδόνες κάτωθεν τοῦ ἐξώστου τῆς ἐξοχικῆς οἰκίας του, οὐδὲν ἀνοιγμα παρουσάζον ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἀνελθὼν τῇ βοηθεῖα κλίμακος εἰς τὸ μέρος ὅπου εὕρισκτο ἡ φωλεὰ καὶ ἀνοίξας ταύτην διὰ τοῦ μαχαίριδιου τοῦ εὔρεν ἐντὸς αὐτῆς πέντε τεθνεῶτα νεογνά σπουργιτῶν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι αἱ χελιδόνες ἐκδιώχθησαν ὑπὸ τοῦ ζεύγους τῶν σπουργιτῶν, ἐσφάλισαν ταχέως κτίσασαι, ἐν ἀπουσίᾳ τῶν γονέων, τὴν ὀπὴν τῆς φωλεᾶς ὅπου εὕρισκοντο τὰ νεογνά, ἅτινα οὕτω ὑπέστησαν τὸν ἐξ ἀσφυξίας θάνατον, ἐκδικηθειῶν φρικτῶς τῶν χελιδόνων τοὺς ἄρπαγας τῆς φωλεῶν των.

Ἡλεκτρικὴ βροχή.

Περὶ τοῦ ἀξιοσημειώτου φαινομένου τῆς ἡλεκτρικῆς βροχῆς ἀνακοινεῖ τὰ ἐξῆς ἐν τῷ «Κόσμῳ» ὁ ἐν Rio Cuarto (ἐπαρχία Κορδόβα) ἡλεκτρολόγος Μαυρίκιος Δεπρέ. «Ἐν λίαν θερμῇ ἡμέρᾳ τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου ἐκαλύφθη ὁ οὐρανὸς περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. διὰ πυκνῶν καὶ βαρέων νεφῶν,

ἅτινα ἐκινεῦντο πλησιέστατα τῇ γῇ καὶ λίαν βραδέως, ἕνεκα τῆς ἐπικρατοῦσης νηνεμίας. Μεταξὺ τῆς 8 καὶ 8 1/2, ὅτε εἶχεν ἤδη ἀρχίσει τὸ σκότος, ἐφάνησαν αἱ πρῶται ἀστραπαὶ μακρόθεν. Μετὰ δύο λεπτά ἐπιπτον αἱ πρῶται σταγόνες τῆς βροχῆς, αἱ τινες μάλιστα ἐπλησίαζον τὸ ἔδαφος ἀπέδιδον ἴσχυρον τριγμὸν. Συγχρόνως ἐδραπέτις σπινθήρας νὰ ἐξέρχονται ἐκ τοίχων, δένδρων καὶ τῆς γῆς ἐν γένει μάλιστα τὴν ἐπλησίαζον αἱ πρῶται σταγόνες. Ἡ βροχὴ ἦτο ἡλεκτρικὴ. Ἀφοῦ ἐκορέσθη ὁ ἀήρ καὶ ἐπῆλθεν ἐξουδετέρωσις μετὰ νεφῶν καὶ ἐδάφους, ἔπαυσε τὸ φαινόμενον.

Μέγιστον μετέωρον.

Λαμπρὸς μετεωρολόφος ἐκτάκτου μεγέθους ἐφάνη πρὸ τινος εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς δυτικῆς Πρωσίας. Τὸ σῶμα τοῦτο δεικνύον μέγεθος σχεδὸν ὡς τὸ τῆς σελήνης, ἐξέδραμεν ἀπὸ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς μεγάλῆς ἄρκτου, ἦτο ἐρατὸν ἐπὶ 3—4 λεπτά καὶ ἔσυρεν ἐπισθὲν τοῦ ἐρυθρὰν οὐρανόν. Ἡ πορεία του ἔβαινεν ἀπὸ τῶν βορειοδυτικῶν πρὸς τὰ ἀνατολικο-μεσημβρινά, ὅτε αἰφνης ἔπεσε καθέτως ἐπὶ τῆς γῆς διαλυθὲν εἰς πυρίνην βροχήν.

(Ρ*)

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στραπεώτης : — Θὰ μοῦ ἦσαι αἰώνια πιστή ;
Μαγείρισσα : — Αἰώνια ; ποῖς μπορεῖ νὰ δώσῃ τέτοιαν ὑπόσχεσιν !

Στραπεώτης : — Τότε δόσε μου ὑπόσχεσιν γιὰ τρεῖς βδομάδες καὶ βλέπουμε.

★

Ὁ σύζυγος : — Τὰ πουλιὰ μᾶς ἀφάνισαν τὰ σταφύλια τῆς κρεδατίνης· τί νὰ κάνουμε ;

Ἡ σύζυγος : — Πάρε μου κινουόργιο καπέλλο καὶ νὰ κρεμάσωμε τὸ παλὸ μου γιὰ σκιάχτρο.

★

— Εἶδες ἐκεῖ ; σ' ἔνα χρόνον οἱ γιαντροὶ μας ἐδῶ ἀπὸ πέντε ἔγιναν δέκα.

— Θέλουν νὰ ζήσουν οἱ ἄνθρωποι.

— Ναί, μὰ κ' ἐμεῖς θέλομε νὰ ζήσωμε.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἐπανελθὼν ἐκ διμηνίου ταξειδίου ὁ Ζολᾶ, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ Φιγαρῷ ἄρθρον σφοδρότατον, ἐν ᾧ ὑπεραπολογεῖται τῆς Καταστροφῆς. Παραλείπων νᾶπαντήσῃ εἰς ὅλας τὰς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας, περιορίζεται νὰ ὑποστηρίξῃ ὅτι ἡ κατὰ τὴν μάχην ψευθυβίωσις τοῦ Ναπολέοντος ἔνα ἐνθαρρυνή τους στρατιώτας διὰ φαιδρᾶς ὕψεως, δὲν εἶναι ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν αὐτοκράτορα ἐκεῖνον, ἀπεναντίας μάχιστα ὑψηλὸν καὶ εὐγενές· καὶ ὅτι ὑπαρχουσὼν διαφορῶν καὶ ἀντιθέτων μακρυῶν ἐπὶ τούτου, ὁ καλλιτέχνης εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ τὴν μᾶλλον σύμφωνον πρὸς τὸ ἔργον του καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν του. Κατόπιν ἀπαντᾷ εἰς τὴν περίφημον ἐκείνην ἐπιστολὴν τοῦ βαυαροῦ λοχαγοῦ Τανέρα, δημαιοσηθεύσαν ἐν τῷ Φιγαρῷ τῆς ὁποίας τὰς